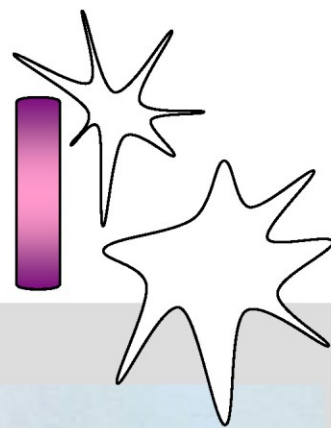

KORAKI

Časopis OŠ Cerkvenjak - Vitomarci
2009/2010 Št. 1

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Decembrski dnevi v letu so tisti, ki v nas vzbujajo pričakovanja in razmišljanja o sebi in svojih bližnjih. Iztekajoče koledarsko leto je potrebno zaključiti in obračunati z doseženim.

Ravno vi, naši učenci in otroci v vrtcu, ste naš največji ponos. S svojimi uspehi na različnih področjih ste v preteklosti že izkazali pripadnost svoji šoli, pa tudi vrtcu. Bili ste dobri in velikokrat celo odlični; tako po znanju, kakor tudi po uspehu.

Pomembna zahvala gre našim vzgojiteljicam, učiteljem in strokovnim delavcem, ki ste pomagali našim otrokom na poti do novih znanj. Brez Vas ne bi bilo ne dobre šole, še manj dobrega vrtca. V naših učencih ste kot leta doslej znali poiskati veliko otroške nadarjenosti, njihove vztrajnosti in uspešnosti.

Tudi mi želimo, da bi bili naši šoli in vrtca napolnjena s srečo in zadovoljstvom nad dosežki naših otrok. Zavedamo se, da so vsi napori, ki jih vlagamo bili poplačani z veseljem in zadovoljstvom.

Upam, da smo tudi v tem koledarskem letu obrali sadove našega skupnega dela. S skupnimi močmi in napori smo dosegli veliko zastavljenih ciljev. Ni jih bilo malo in prav je, da vam jih nekaj v vsebini te številke tudi predstavimo.

Pričujoča razmišljanja naših otrok pa bodo tudi vam, ki to prebirate dajali nove poglede na to, da sta mladost in odraščanje naših otrok resnično naša največja skrb.

Novo leto 2010 naj bo priložnost za nove odločitve, za nove ideje, za nove uspehe in za novo srečo.

**Ustvarite, kar ste snovali. Dosegajte, za kar ste se trudili. Najdite, kar ste pogrešali.
Bodite, kar ste.**

Srečno!

vaš ravnatelj
Mirko Žmavc, prof. , spec.

DA BOM BOLJ USPEŠEN V ŠOLI, SE UČIM TUDI UČENJA.

1. Redno obiskujem pouk. V šolo prihajam pravočasno in ne zamujam.
2. Vedno nosim s seboj vse šolske potrebščine.
3. Aktivno sodelujem pri pouku in pozorno poslušam učiteljevo razlago. Tako se lahko že v šoli dobro seznanim s snovjo, doma pa snov le še ponovim.
4. Prepišem in prerišem vse, kar učitelj napiše ali nariše na tablo.
5. Skrbim za urejenost zvezkov, shranjujem delovne liste.
6. Kadar sem odsoten, vedno nadomestim zamujeno. Sam poskrbim za to.
7. Zapiske primerjam s sošolčevimi, dopolnim jih z zapiski iz učbenika - izpišem le naj pomembnejše.
8. Spat grem dovolj zgodaj, da sem naslednje jutro spočit.

KAKO SE LOTIM UČENJA

1. Pred učenjem pripravim prostor (primerno svetlo, toplo).
2. Na delovni mizi imam le tisto, kar potrebujem (zvezek, knjigo, delovni list).
3. Vedno se učim v istem času, v istem prostoru.
4. Določim si učno uro (moja učna ura je od _____ do _____).
5. Pomembno je »notranje« pozitivno vodilo za učenje: »Novo učno snov želim znati, se jo naučiti.« Spodbudne stavke si napišem na listek in nalepim na steno pred seboj.
6. Predelano snov še isti dan pregledam in ponovim. Tako se mi snov hitreje in bolje vtisne v spomin.
7. Že vnaprej si določim kratke pet minutne odmore po 30 minutah učenja. Med odmori popijem malo vode, soka; takrat ne berem, ne gledam televizije. Največ si zapomnim na začetku in na koncu učenja, zato naredim veliko začetkov in veliko koncev.

RECEPT

- Pregledam vsebino in jo razdelim na manjše dele.
- Preberem in podčrtam glavne misli.
- Obnovim, kar sem prebral.
- Ponavljam, ponavljam - največ se pozabi takoj po učenju, zato snov ponovim še enkrat čez uro, čez en dan, čez en teden, čez en mesec).

PET P-jev

1. **POMISLI** pri zaprtem zvezku, knjigi, kaj ste delali v šoli zadnjo uro.
2. **PRELETI** celotno snov v učbeniku in v zvezku.
3. **PREBERI** pozorno in z razumevanjem snov v učbeniku in v zvezku.
4. **PONOVI** večkrat in na različne načine. Izpiši pomembnejše besede.
5. **PREGLEJ** celoto še enkrat.

KAKO SI NAJBOLJE ZAPOMNIM NAUČENO?

Naredim kratke povzetke ali miselne vzorce.

Najprej si ustvarim splošno sliko o snovi, potem dodajam posebnosti.

Težje odlomke preberem še naglas.

Pojasnim si neznane besede, razložim jih s svojimi besedami.

Poskušam si v mislih predstavljati, povezujem s tistim, kar že znam.

Snov ponovim skupaj s sošolcem, tako da si postavljava vprašanja.

ZA KONEC

Vsak dan načrtujem učenje za naslednji dan. Držim se svojega načrta.

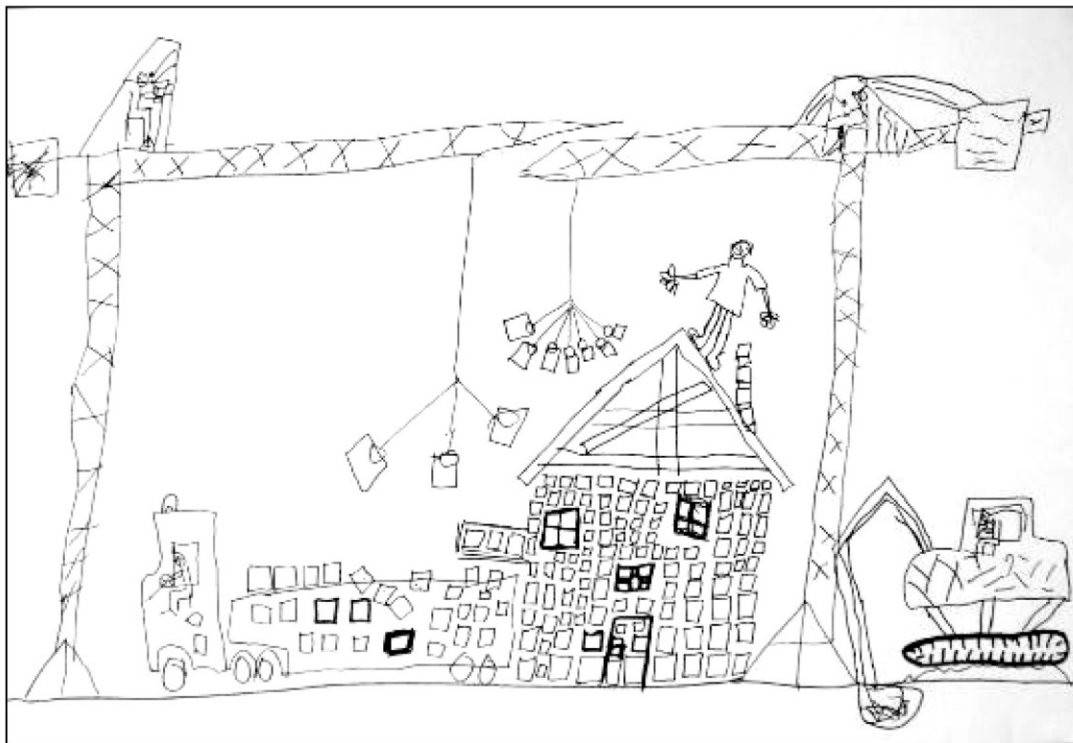
Vedno sem pozoren na tisto, kar se učim. Manj je včasih več.

Včasih prelistam vnaprej, kaj se bomo učili. Tako se že malo pripravim.

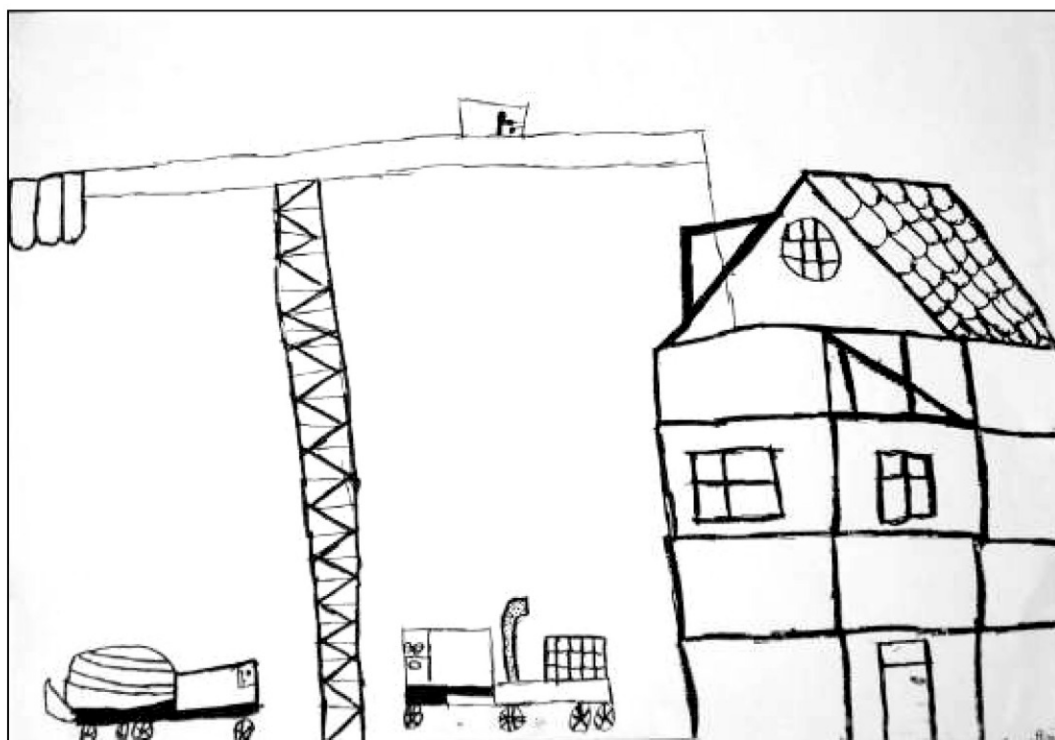
Sproti opravljaj šolske obveznosti. Dolžnosti, ki jih prelagaš, te skrbijo in bremenijo, hkrati pa ustvarjajo odpor so predmeta.

USPEH RODI USPEH. Uspeh pri učenju prebudi več zanimanja in volje za napredovanje. Začutil/a boš, da se znaš učiti in da to rad/a počneš. To pa je največja nagrada in zagotovilo za nadaljnji uspeh v življenju.

DOBRE UČNE NAVADE, ZBRANOST IN SODELOVANJE PRI POUKU ter REDNO DOMAČE DELO so zagotovilo za dober šolski uspeh.

Gradbišče, Luka Gomzi, 3.b

Gradbišče, Anže Čeh, 3.b

BOŽIČEK

Božiček možiček
veselih narav
prinese darila
preko dobrav.

Ko božič spusti se
na mirno vasico,
jelke že čakajo njega veselo.

Ko pa mi zjutraj
se zbudimo
že pod jelko
darila dobimo in
božič cel dan slavimo.

Patricija Peklar, 4.a

SNEŽAK

Beli mož - snežni mož,
Kaj tako se nam smejiš?
Mraz pritiska, vem, mrazi te,
ledu se veseliš!

Beli mož - snežni mož,
zakaj se kislo ti držiš?
Sonce sije, vem, skrbi te,
da prehitro se stopiš!

Sara Lovrec, 4. a

MORDA TUDI MAČKE

Morda tudi mačke
imajo kolačke
za svoje tačke,
saj vedno skačejo
na svoje tačke.

Benjamin Klejnošek, 4.b

MORDA TUDI ...

Morda tudi tigri
imajo tetke,
ki jih učijo loviti
in na stranišče iti.
Ata jih ne uči,
ker v njegovi glavi
pameti ni.

Tina Brotšnajder, 4.b

PSI REŠEVALCI (obnova)

Ko so ljudje udomaćili pse, so spoznali, da so psi pametna bitja. Zato so jih začeli šolati za pse reševalce. Skoraj vsak pes lahko postane reševalec. Biti mora poslušen, igriv in ne preveč napadalen. Psa začnemo šolati v zgodnji mladosti. Šolanje je sestavljeno iz poslušnosti, premagovanja ovir in iskanja. Pomembno je, da šolanje poteka brez prisile in na čim bolj igriv način. Vodnik mora imeti psa rad. Med njima se mora razviti zaupanje. Vodnik in pes reševalec morata biti vedno pripravljena na reševanje, tudi sredi noči.

Jan Soto Vargas, 4.b

PRINCESA IN SINOVA

Nekoč je živel princ, ki je imel dva sinova. Sinova sta si bila zelo različna. Prvi sin se je zelo razlikoval od drugega, saj je imel zmeraj kaj za početi. Drugi pa se je razlikoval od prvega predvsem po tem, da mu je bilo zmeraj dolgčas.

Nekega dne sta se sinova odpravila na deželo. Tam sta počenjala razne vragolije. Prvi sin je bil bolj navihani, zato si je veliko upal: plezal je po drevesih, skakal čez potok, streljal ptice, lovil muce in se norčeval iz ljudi. Drugi sin pa se je me tem zelo dolgočasil, saj ni vedel, kaj naj počne. Potem se je prvemu sinu tudi že zdelo dolgočasno in zato sta se skupaj z bratom odpravila na sprehod. Med potjo sta srečala princeso, ki je bila tako lepa, da nista vedela, kaj naj naredita, ali naj gresta naprej ali nazaj. Princesa je strmela v njiju in ni vedela, kaj naj naredi in končno je eden od sinov spregovoril: "O, dober dan, prelepa princesa. Kam pa se odpravljaš?" "Iskat grem princa na belem motorju." "Aha, ali ti lahko kako pomagava?" "Da, lahko bi res bila tako dobra in bi mi pomagala poiskati princa." "Da, seveda princesa, saj za tako lepo princeso bi vse naredila." "Oh, hvala vama, da sta tako prijazna." Nato so se odpravili iskat princa na belem motorju. Nekaj časa so ga iskali in po vsem trudu jim ga je uspelo najti. Princesa je bila zelo hvaležna sinovoma, da sta ji ga pomagala poiskati. Dneva je bilo konec in sinova sta se morala vrniti nazaj v mesto k očetu kralju.

Ko sta se vrnila domov, sta očetu pripovedovala o dogodivščinah čez dan. Princesa in princ na belem motorju sta živeli srečno do konca svojih dni.

Nika Berlak, 6.b

MOJA SOŠOLKA

Sošolki je ime Urška. Ima svetle lase. Njen obraz je vsak dan nasmejan. Njene oči so rjave. Obrvi ima goste. Na njenem obrazu je majhen nos. Njene ustnice so tanke. Najraje nosi roza majico in kavbojke. Obute ima teniske. Šolsko torbo ima roza barve.

Tadeja Kuri, 3. a

Moj sošolec, Bine Pečnik, 3.b

Moj sošolec, Leon Šilak, 3.b

INSTITUT JOŽEFA ŠTEFANA

9. 10. 2009 smo imeli v šoli prvi tehniški dan. Ob 8.00 uri smo se odpeljali proti Ljubljani. Vožnja je dolgo trajala. Ko smo prispeli v Podgorico, smo si ogledali Inštitut Jožefa Stefana. Tam so nam najprej razlagali o atomih in naredili nekaj poskusov. Nato smo odšli v prostor, kjer smo si ogledali film o jedrski elektrarni Krško. Potem smo si še ogledali maketo komandnega prostora jedrske elektrarne, prostor za skladiščenje radioaktivnih odpadkov, pospeševalnik. Po ogledu smo se odpeljali proti domu. Med potjo smo se ustavili v Tepanju. Tam smo si lahko v trgovini kupili sladkarije. Ekskurzija na Inštitut Jožefa Stefana je bila zelo zanimiva ... Želim si še več podobnih tehniških dni.

David Virag, 6.b

V MOZIRSKEM GAJU

22. 10. 2009 smo imeli prvi naravoslovni dan. Učenci 5., 6. in 4. razredov smo se odpeljali v Mozirje. Ko smo prispeli v Mozirski gaj, so nas razdelili v dve skupini. V prvi smo bili učenci 5. in 6. razreda ter v drugi skupini učenci četrtih razredov. Naša skupina se je najprej odpravila v muzej v Vrbovcu. Tam smo si ogledali drevesa, orodje, s katerim so nekoč obdelovali les. Na koncu smo dobili učne liste in jih rešili. Naša skupina je bila zelo pridna in smo jih rešili zelo hitro. Nato smo se odpravili nazaj v Mozirski gaj. Najprej smo odšli na sprehod po parku. Ker je deževalo, smo odšli v hišico. Tudi tam smo dobili učne liste z nalogami in se razdelili v šest skupin. Dobili smo vedro z zemljo, v kateri smo morali poiskati živali in jih opisati. Nato smo si ogledali še film. Po končnem filmu smo se počasi odpravili proti avtobusu in se odpeljali proti domu.

V Mozirju mi je bilo zelo lepo, zato bi ga še večkrat obiskala.

Katarina Gomzi, 6. b

IMELI SMO ŠPORTNI DAN

V ponedeljek, 28. 9. 2009, smo imeli športni dan. Šli smo na Pohorje. V šoli smo se zbrali in dobili malico. Na Pohorje smo se vozili eno uro. Ko smo prispeli sem srečala mojo sestro Marušo. Nekaj časa smo že hodili, ko smo se ustavili pri stolpu in se povzpeli nanj. Pri Ruški koči smo se odpočili in najedli. Bilo je kar naporno. Z avtobusom smo se vrnili nazaj v Vitomarce.

Tjaša Kocmut, Literarno-novinarski krožek

NA POHORJU

28. 09. 2009 smo prvi športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali do Bellevia na Pohorju. Ko smo prispeli, so nas tam že čakali učenci iz OŠ Cerkvenjak.

Ob 8.30 smo se odpravili proti Ruški koči. Pot je bila kar naporna. Dolga je bila približno pet kilometrov. Med potjo smo se enkrat ustavili. Hodili smo po kamnih in blatu. Pot se je zelo vlekla in vsi smo mislili, da je bolj dolga kot pet kilometrov. Ko smo končno prispeli do Ruške kočice, smo vsi posedli na travo ob cerkvi, saj je bil lep sončen dan. Nato smo se z avtobusi, ki so nas že čakali, odpeljali nazaj do šole.

Dan je bil zelo lep. Še velikokrat bi se udeležila takega pohoda.

Vesna Fekonja, 6.b

DELAVNICE ZA BAZAR

Tudi letos smo delali izdelke za novoletni bazar. Učenci 5. b razreda smo naredili lončke za pisala in svečnike. Spekli smo pujske za srečo in krasili oranže s klinčki. V učilnici je prijetno dišalo.

Še nekaj utrinkov v besedi in sliki:

Tjaša:

Najbolj všeč mi je bila peka pujskov. Bili so zelo dobri.

Jure:

Pečeni pujski so zelo dišali, da bi jih kar pojedli. Bilo je super!

Maja:

Že prej smo naredili svečnike iz mavca, ki smo jih posprejali z zlato bravo.

David:

Super je bilo izdelovati lončke za pisala. Ovijanje lončka mi je delalo malo težav. Najbolj zanimivo je bilo oblikovanje pujskov.

Domen:

Najbolj sem se zabaval ob tem, ko sem mesil testo. Ob delu smo poslušali glasbo in se zabavali.

Učenci 5. b z učiteljico Mileno

BOŽIČNO - NOVOLETNE DELAVNICE

Skupaj z učenci smo se odločili, da bo mesec december za nas nekaj posebnega. Učiteljici sva izdelali koledar in vanj vpisali kaj posebnega se bo vsak dan dogajalo. Tako smo imeli že božično - novoletne delavnice s starši, izdelovali smo različne okraske s katerimi smo okrasili razred in smrečico, obdaril nas je Miklavž, brali bomo knjige, si pogledali pravljice, risali in barvali pobarvanke, se sladkali ...

Učenci 1. in 2. razreda z učiteljicama Suzano in Urško, POŠ Vitomarci

VSEM ŽELIMO VELIKO ZDRAVJA, SREČE IN VESELJA V PRIHAJAJOČEM LETU.

UČENCI 1. IN 2. RAZREDA, POŠ VITOMARCI

Ležal sem v dnevni sobi in gledal risanko. Zaslišal sem rožljanje verige. Nekaj časa sem poslušal, nato sem začel moliti. Ko sem končal, sem prižgal zunanjo luč in glej, videl sem sestrinega fanta, kako je rožljal z našo zarjavelo verigo.

David Hrga, 3.b

V soboto je prišel Miklavž. Začel je trkati po oknu. Rekel je, da naj zmolimo. Ko smo zmolili, je vprašal, če smo pridni. Ko je odšel, je sestra šla ven. Prinesla je darila.

Nuša Čeh, 3.b

Miklavž mi je prinesel koco, DVD, čokolado.

Breda Toš, 3.b

Bili smo v trgovini. Babi je pustila ključe v vratih. Ko smo prišli v hišo, smo videli, da je roža poškodovana. Parklji so potrkali na okno. Potem so nastavili darila.

Špela Ljubec, 3.b

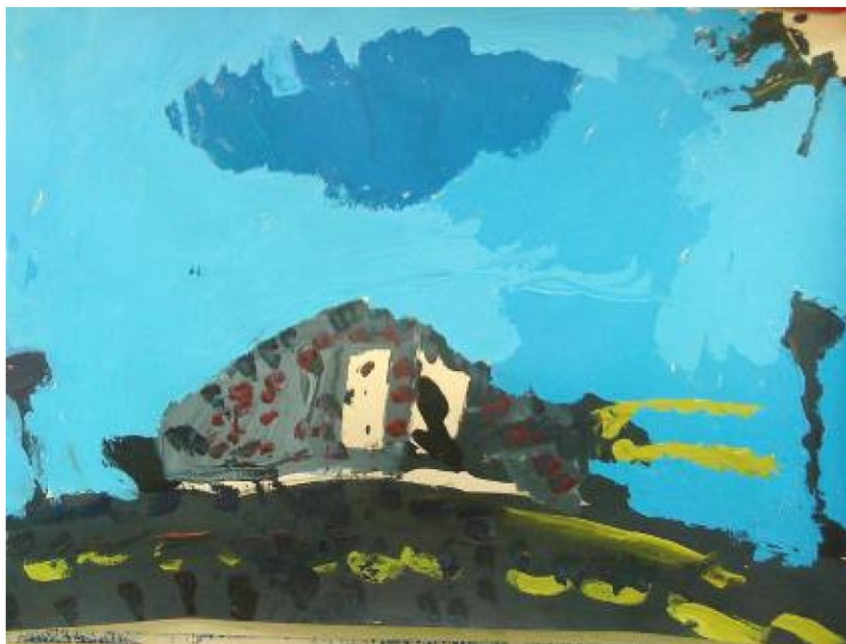
Miklavžu sem nastavil pismo. Prosil sem ga, naj mi prinese sličice. Zvečer sem se najprej umil. Potem sem čakal Miklavža. Kmalu sem zaslišal zvonec. Šel sem pogledat in našel sem darilo. V vrečki so bile sličice.

Blaž Čeh, 3.b

Šli smo na obisk h Klemnu. Prišel je Miklavž. Dobili smo sladkarije. Potem smo odšli domov. Doma sem od Miklavža dobil pet bakuganov.

Leon Šilak, 3.b

NAŠA MALA GALERIJA

Žan Rebernik, 2. a : Avto

Mojca Duh, 2. a: Duhec

Urban Rajšp, 2. a : Duhec

Katja Zamuda, 3. a

Kristjan Veberič, 3. a

MOJ MAČEK NIKO

Doma imam rjavega mačka , ki mu je ime Niko. Ima okroglo glavo, štiri dolge noge in košati rep. Ima še modre oči in ostre zobe. Na nogah ima ostre kremplje. Z menoj se veliko igra. Največkrat prespi v svoji košarici. Mojega mačka imam zelo rad.

Tilen Žmavc, 3.a

OVČKA

Boter Simon je oral in sredi njive je zagledal majhno kepico. Šel je , pogledal in našel malo ovčko. Vzel jo je s seboj. Ker niso našli lastnika, so jo obdržali. Ime ji je Beno. Je bele barve in ima črne pike. Ima kodrasto dlako. Bratranec ga hrani z mlekom po steklenički.

Monika Anžel, 3.a

PRI ČEBELARJU

BILI SMO PRI ČEBELARJU. VIDELI SMO ČEBELICE. POVEDALI SO NAM, DA ČE JIH JEZIMO, NAS PIČIJO. VIDELI SMO ČEBELNJAK IN KAKO DELAJO ČEBELE MED.

MOJCA DUH, 2. a

ČEBELICE NAM DAJO MED ZA ZDRAVJE. IMAJO NAS RADE, KADAR JIM NE NAGAJAMO. ČEBELICE SO PRIDNE DELAVKE IN NABIRAJO MED IZ ROŽ, KI JIH POSADIMO.

ŽAN REBERNIK, 2. a

ČEBELICE SO PRIDNE IN DELAJO MED IN SO DOBRE, DA NAM PRINAŠAJO MED.

LANA KREFT, 2. a

PRI ČEBELARJU JE BILO SUPER. PONUDIL NAM JE MED IN TUDI JAZ SEM GA POSKUSILA. ZELO JE BIL DOBER. POTEM SMO SE ODPRAVILI V ČEBELNJAK. TAM SMO SE SREČALI ČEBELICE. GOSPODOVA SOPROGA NAM JE POSTREGLA S PIŠKOTI. ŽAL SMO SE POTEM ODPRAVILI V ŠOLO IN MOJEGA NEPOZABNEGA DNEVA JE BILO KONEC.

NUŠA GAVEZ, 2. a

BOŽIČEK

Sneg zunaj pada,
vsi otroci so veseli,
ker bodo za božič nekaj prejeli.
Pred božičnim večerom otroci smrečico
postavijo
in piškote za Božička pripravijo.
Ko pa je božični večer,
Takrat spat otroci zgodaj gredo,

saj radi bi videli božička zelo.
Nekateri so Božička videli,
drugi pa ne,
ampak vsi vedo, da obstaja le.
To pa dokazuje darilo,
ki je otrokom v razvedrilo.

Viktorija Malek, 8.a

MEDO JE BOLAN

Predstava mi je bila všeč. V njej so nastopili medo, jež, luna, sonce, zajček, ptič, muca, miška. Predstava je govorila o prijateljstvu.

Benjamin Borko, 3. a

Medved je bil bolan. Najprej je prišla miška. Videla je, da je medvedek bolan. Miška ni mogla govoriti, ker jo je lovila muca. Miška se je skrila pod medvedkovo odejo. Nato je prišel ptič in je pogledal medvedka in nisem si več zapomnil.

Tadej Koša, 3. a

Medvedek je bil bolan. Prijatelji so mu zato pomagali. Naredili so mu zdravilo. Naslednje jutro so vsi zboleli, medved pa je ozdravel.

Žiga Weingerl, 3. a

Predstava je bila zelo lepa. Igrali so ježek, medvedek, zajec, muca, miška, luna, sonce, ptiček. Medvedek je bil bolan, zato je moral počivati v postelji. Močno ga je bolela glava, trebuh in zelo je bil vroč. Nato so poklicali zdravnika. Naredili so mu zdravilni napitek. Medvedek je spil žličko sirupa, čez noč je ozdravel, drugi pa so zboleli. Medvedek se je zbudil vesel. Vsem drugim je dal žličko sirupa, čez noč so ozdraveli, potem so se vsi veselili.

Aleks Žnidar, 3. a

ZAJEC LEO

Pred nekaj leti je živel zajec Leo. Leo je bil zelo dober srčen. Živel je v bajti pod brezo. Tisti dan je bil december in težko pričakovan božič. Tri dni pred božičem, ko je Leo spal, je slišal ššš ššš. Zbudil se je in šel pogledat, kaj je zunaj. Stopil je na prag pred vrati in videl, da sneži. Zjutraj se je zbudil zelo zgodaj. Vzel je papir in pisalo. Naredil je voščila. Voščilnice so bile za sovo, jelena. V glavnem za vse njegove gozdne prijatelje. Nato jih je raznosil. Upal je, da bodo prijateljem voščila všeč.

Drugi dan je nekdo pozvonil na Leova vrata. Odprl jih je in zagledal celo vrsto svojih prijateljev. Vsak se mu je zahvalil in tudi vsak je nekaj držal v rokah. Bila je hrana. Medved je rekel: Imejmo zabavo! Vsi so se strinjali.

In tako so zajček Leo in njegovi prijatelji preživeli lep in prijeten božič.

Prejemati je lepo, a še lepše je dajati!

Veronika Podgoršek, 4. a

HOČEM ŽIVETI

Hočem živeti,
ljubezen imeti,
a za to tudi
malo potrpeti.

Hočem se smejati
in nikoli več jokati,
srečo na novo poiskati
in jo z nekom deliti ...

*Pesem je nastala kot plod skupnega
ustvarjanja: Julije Horvat, Eve Fekonja,
Urške Rižnar, Špele Pučko, Nike Rojko,
Roberta Rebernika in Leonide Pučko, 7. b*

Izdelali učenci 1. razreda skupaj z učiteljico
Anico B.

BOŽIČNA PRAVLJICA

Čas teče, božič prihaja, snežinke padajo, lepo je to opazovati. Vsi otroci nestrpno čakajo. Božiček bo s sanmi prišel zvečer, ko bodo vsi otroci spali. In to ni vse.

Božič je lep, miren, dan. Nihče se ne skrega, zjutraj otroci odprejo darila, pred smrečico zvečer pa pojejo. Lučke svetijo.

V novem letu si želimo lepo, prijateljsko, mirno in veliko veselja polno leto.

Boštjan Kozar, 8.a

ZAPADEL JE PRVI SNEG

Letošnja zima se je začela z zelo toplim vremenom. Zaman sem čakal na prvi sneg. Spremljal sem vremensko napoved, a o snegu ni bilo govora. Šele Miklavž je prinesel hladno vreme in prvi sneg.

Ko sem se v nedeljo zjutraj prebudil, sem skozi okno zagledal, kako naletavajo snežinke. Bil sem zelo srečen, ker se mi je uresničila želja. Hitro sem se najedel, oblekel v topla oblačila in odšel ven. Na snegu sem se igral z muco. Metal sem ji kepe, ki jih je z navdušenjem lovila. Nato sem se poskušal sankati, vendar je bilo

premalo snega. Potem je prišel sosed in me je prosil, da se grem z njim igrat. Na snegu smo se lovili, kepali in metali v sneg. Čez nekaj časa me je začelo zebsti v roke in noge. Šel sem v hišo in mama mi je skuhala topel čaj, ki me je zelo ogrel.

Preživel sem lep dan na prvem snegu. Želim si še več snega in da bi sneg ostal še vsaj do božičnih počitnic.

Žan Šamperl, 5.a

SPET JE SNEG

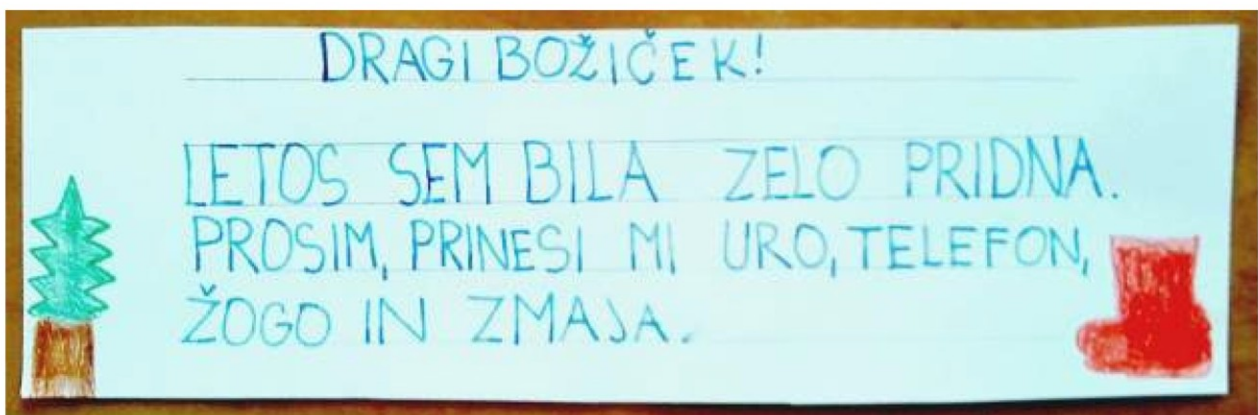
Bil je petek. Mama mi je pripravila zajtrk. Ko sem jedel, sem pogledal skozi okno. Nisem mogel verjeti, da je res, kar vidim. Padal je sneg. Poklical sem mamo. Tudi mama se je začudila. Naročila mi je, naj si oblečem bundo in vzamem rokavice. Šel sem v šolo.

Med potjo v šolo sem srečal sošolko Vivi in jo pozdravil. V šoli smo s sošolci komaj čakali, da se bomo lahko na snegu igrali..

Ko sem prišel domov, sem se najedel in si odpočil. Nato sem si oblekel kombinezon in se šel igrat na sneg. Mama mi je rekla, naj počistim pred hišo. Oblekel sem si pižamo in šel gledat televizijo.

V postelji sem pogledal skozi okno in si zaželel, da bi zapadlo še več snega.

Tomi Lorenčič, 5.a

SOBOTNA DELAVNICA

Zbrali smo se ob 10. uri v jedilnici šole. Tam nas je že čakalo veliko stvari, ki smo jih potem izdelovali. Prišlo je kar nekaj otrok, pa tudi staršev, a glavna mentorica je bila naša učiteljica Tončka in njena hči Polona. Izdelovali smo različne okraske, ki se bodo prodajali v avli, ko bo Ujemi trenutek. Lepo bi bilo, da bi takšnih delavnic bilo še več.

Lucija Borko, 3. a

NEZASPANA ZVEZDICA

MALA ZVEZDICA PLEŠE SEM IN TJA,
LEVO, DESNO PLEŠE, DA SE CELA ZEMLJA STRESE.

BLIŽA SE BOŽIČNI ČAS, KO PRIDE MALA ZVEZDICA MED NAS.
VSI SE JE VESELIMO, PRIDE TAM, KJER SMO MI DOMA.

Nuša Gavez, 2. a

PRVOŠOLCI USTVARJAMO

Zima, zima bela, vrh gore sedela in končno med nas je prispela.

Nanjo smo se učenci prvega a razreda in OPB1 pošteno pripravljali. Že v prvih decembrskih dneh smo začeli s prepevanjem zimskih pesmic ter s pripravami gledališkega prizora za Ujemi trenutek.

V goste smo povabili cvetličarko in aranžerko gospo Andrejo Čuček iz Vitomarc, ki nam je pomagala ustvarjati praznično vzdušje ob oblikovanju namiznih aranžmajev in venčkov.

Vsakdo si je z njim polepšal svoj dom. Ves mesec smo pekli piškote, krasili učilnico ter izdelovali okraske za svoje sobice. V učilnici nas je dnevno razveseljeval adventni koledar copatk, v katerem so nas čakala razna presenečenja, od pravljič, pesmic, dobrih del, do sladkih dobrot.

Da pa je bilo vzdušje še prijetnejše, smo že v novembru na obisku pri čebelarju gospodu Hauzerju dobili idejo o šolskem adventnem čebelnjaku.

Tako sedaj vsak dan odpremo en panj in razmišljamo o prihajajočih praznikih.

Učenci 1. a in OPB1 in učiteljici Anica in Andreja

NEKAJ UTRINKOV IZ 3. a

Ob prihajajočem veselem decembru smo izdelovali novoletne okraske in adventne venčke skupaj s starši.

Ob naravoslovnem dnevu smo v razred povabili medicinsko sestro go. Branko, ki nam je natančno pokazala, kako si pravilno umivamo zobe in kako naj skrbimo za osebno higieno rok in zobovja.

Mmm ...

Naučili smo se, da je zelo pomembna pravilna prehrana, ki naj bo obogatena s sadjem, ki vsebuje veliko vitaminov. Pregovor pravi: *Jabolko na dan prežene zdravnika v stran.*

Razredničarka: Tončka

MERJENJE GOSTOTE

Fizika je zame letos nov šolski predmet. Vsebine so mi zelo zanimive. Pri predmetu velikokrat tudi izvajamo poskuse. Za domačo nalogo sem naredil poizkus z merjenjem gostote sveče.

Za poizkus sem pripravil tehtnico, dve merilni posodi, večjo plastično posodo, večjo svečo in vodo. Najprej sem vzel večjo merilno posodo in jo napolnil z vodo do vrha. To sem postavil v večjo plastično posodo. V vodo sem potopil svečo. Svečo sem pred tem stehal. Izpodrinjena voda je odtekla v plastično posodo. Vodo, ki jo je izpodrinila sveča, sem izmeril v manjši merilni posodi. Dobil sem še drugi podatek za merjenje gostote. Nazadnje sem gostoto izračunal tako, da sem maso sveče delil z volumenom sveče. Volumen pa sem dobil tako, da sem število mililitrov izpodrinjene vode spremenil v kubične centimetre. Saj je obrazec za merjenje gostote je $\text{gostota} = \frac{\text{teža}}{\text{volumen}}$.

To delo je bilo zanimivo in ne preveč zahtevno. Najzahtevnejše je bilo v celotnem postopku izmeriti izpodrinjeno vodo. Rad bom še opravil več takšnih nalog. Tako učenje mi je zelo všeč. Na tak način pridobljeno znanje pa lahko uporabimo v različnih življenjskih situacijah.

Anže Peklar, 8. a

ASTRONOMSKI KROŽEK

Pri astronomiji se veliko naučimo. Uči nas učitelj Slavko Toplak. Spoznavamo torej vesolje. Težko si predstavljam, da je vesolje neskončno veliko. Pri krožku smo doslej spoznavali naš planet Zemljo, Sonce in planete našega osončja. Samo na Zemlji lahko živijo rastline, živali in ljudje. Na nekaterih planetih je prevroče in ni zraka, na drugih pa je mrzlo tudi do $-200\text{ }^{\circ}\text{C}$. Vemo že tudi nekaj malega o meteorjih, kometih in galaksijah. Veliko zanimivih vsebin je dandanes na DVD-jih in na internetu. V šoli si vse to ogledujemo in se o tem pogovarjamo. Letos smo z novim teleskopom opazovali okolico in Sonce. Potrebovali smo posebni filter za močno sončno svetlobo, da nam ne bi poškodovalo oči. Nameravamo opazovati tudi Luno in nekatere planete.

Astronomija je meni všeč, za druge pa ne vem. Nekateri pravijo, da jim je všeč. Želim si, da bi nas bilo več.

Boštjan Kozar, 8. a

MODA

Ah, moda ... veliko je povedati o modi. Vsa dekleta in fantje ter odrasli se oblačijo tako, da se počutijo prijetno. Vsak ima svoj stil, nekateri bolj umirjenega, drugi bolj "odštekanega". Ljudje se ne bi smeli posmehovati stilu drugih, saj se vsak oblači po svojem okusu.

Julija Matjašič, 8. a

POTOVANJE V SALZBURG

Salzburg je Mozartovo mesto, mesto polno glasbe in drage mode. Je mesto z velikim gradom in prelepimi cerkvami. Je pa tudi mesto, v katerem se lahko z lahkoto izgubiš. V Salzburgu lahko srečamo veliko različnih ljudi iz različnih dežel, tudi iz Kitajske. Je zelo turistično obiskano mesto.

Prav v Salzburgu pa je potekalo drugo srečanje mednarodnega projekta ACES (Academy of Central European Schools). V tem projektu je sodelovalo 110 osnovnih in srednjih šol, med njimi tudi naša šola. Ostale šole pa so še bile iz Srbije, Makedonije, BIH, Moldavije, Slovaške, Slovenije, Romunije, Madžarske, Bolgarije, Hrvaške, Kosove, Češke.

Naša šola v tem projektu sodeluje z šolo iz Madžarske in iz Bolgarije.

Učiteljica Petra in jaz pa sva v Salzburg odpotovali, da bi predstavljali OŠ Cerkljenjak - Vitomarci. Na tem "kratkem" potovanju sva se zelo zabavali, spoznali veliko ljudi, veliko sva govorili (v slovenščini in angleščini), dobro sva jedli in pili.

Da bom prav jaz odpotovala skupaj z učiteljico v Salzburg sem res vedela že prejšnjo šolsko leto, a ta teden se je presenetljivo hitro bližal. Odpotovali sva 28. septembra in se vrnili 2. oktobra. Tam sva bili 5 dni.

V ponedeljek, na dan odhoda, sva se dobili ob 6. uri zjutraj na železniški postaji v Mariboru. V Salzburg sva namreč šli z vlakom. Pot do tja je trajala približno šest ur. Najprej sva se peljali z vlakom v Graz, tam pa sva imeli približno 5min da prestopiva vlak. Ta menjava bi bila lahka, če bi vedeli na katerem peronu in sploh kateri vlak bo peljal v Salzburg. Nisva želeli vstopiti na napačnega, zato sva pač malo pohiteli. Ker pa je takrat (ravno takrat) bila velika gneča je bilo to težko izvesti, brez majhnih zapletov pač ni šlo. Jaz sem namreč, nekaj osebam (zaradi hitrosti - nenamerno) malce povozila prste z mojim kovčkom-seveda sem se opravičila. Tam sem izgubila tudi obesek, a sem ga vseeno dobila nazaj. Vstopili sva na pravi vlak, zato sva si zelo oddahnili. Do Salzburga pa so še bile približno 4ure. Čas na vlaku je hitro minil. Med vožnjo pa sem se spraševala, zakaj sem sprejela, da bom prav jaz šla v Salzburg (takrat sem namreč mislila, da bo naša šola edina predstavnica Slovenije - o tem sem se motila, iz Slovenije je bilo 16 šol),ko pa sem prišla tja, pa sem mnenje zelo spremenila. Tja sva prišli ob 13. uri. Na mestnem vlaku, ki je peljal do najinega hotela, pa sva z učiteljico ugotovili, da se že vse od Maribora voziva s predstavnicama, ki sta prav tako iz Slovenije namenjeni tja prav na ta projekt. Žal smo bile nastanjene v različnih hotelih. Najin hotel je bil zelo lep. Jaz sem si sobo delila z učenkama, kateri šoli sta naš partnerici. Z Luco, ki je Madžarka in z Antonijo(Tony), ki je Bolgarka. V sobi smo se spoznale, malo poklepetale, marsikaj izvedele druga o drugi. Kasneje sva se z učiteljico odločili, da še greva malo po mestu. Ob štirih pa nas je že čakal avtobus, ki nas je peljal v hotel, kjer smo se vsi zbrali. Tam so se nam predstavili vsi tisti, kateri so bili z nami ves teden in so tudi zasluženi, da ta projekt tudi poteka. Tudi tam smo se na zelo zanimiv in smešen način spoznali z drugimi učenci. Ta dan je hitro in zelo uspešno minil.

Naslednji dan, sem že zjutraj vedela, da bo ta dan zelo naporen in res je bil. Ko smo se spet z avtobusom odpeljali v hotel St. Virgil, so nas tam razdelili na skupine. Vsaka skupina je šla v svoj razred. Tam smo se šli igrati "Park is Born." Vsakemu je bila določena izmišljena oseba, ki jo je moral kasneje tudi predstaviti. Ali si spadal k učiteljem ali medijem, si bil starejši občan, glasbenik, šolar ali župan. Vsak izmed teh je hotel imeti delež parka, ki je bil na sredini. Razdeliti smo si morali tako, da bi se s tem vsi strinjali, strinjati pa se je moral tudi župan. Jaz sem spadala k zlobnim medijem. Mi smo morali najti oz. si izmisliti čim več zanimivih zgodb, ki so se ali pa tudi ne zgodile v parku. Te zgodbe pa so morale biti zanimive za bralce naše revije. To igro smo se šli skoraj cel dan. Zvečer pa smo si privoščili ogled mesta. Ta je bil veličasten. V hotel smo se vrnili pozno zvečer. Ko smo prišle v sobo smo vse kar "pokapale" v posteljo, čeprav smo nato govorile še zelo dolgo v jutro. Kljub temu, smo vseeno

morali vstati, pred nami je bil zelo lep dan. Na ta dan, v sredo smo imeli fotografiranje. Slikali ste se v naši šoli in nam sliko nato tudi poslali (slika je bila zelo lepa). Ampak tudi mi smo bili pozerji. Popoldan smo imeli prosto. Lahko smo šli na ogled mesta. Me smo šle v grad, kjer smo se slikale zraven krave, zraven topa, za rešetkami ... Kasneje smo šle v dom, kjer je živel Mozart, a imele smo smolo, ravno takrat so hišo prenavljali. Za večerjo pa smo si hotele privoščiti kebab, a tudi to, da bi to pojedle nam ni uspelo. Ta dan je bil zelo dolg in zelo lep. Zvečer smo bile zelo utrujene, a vseeno smo se zamudile v recepciji, kjer smo se naučile novih plesnih korakov (vsaj jaz, no), si ogledale film Mary Poppins in govorile o velikem dogodku, ki je bil naslednji dan.

V četrtek pa so potekale delavnice. Jaz sem bila v dopoldanskem času pri Facebooku, popoldne pa v skupini, v kateri smo malo govorili in veliko pisali (v angleščini). Pri teh dveh delavnicah je bilo zelo zanimivo. A vrhunec dneva je bil zvečer. Imeli smo zabavo. Na zabavi smo veliko spili (brezalkoholno pijačo), poskušali jedi, ki so jih prinesli učeni iz drugih držav. Tudi midve sva prispevali potico in med. Veliko smo plesali (macareno). A morali pa smo se žal tudi posloviti, saj marsikdo izmed nas se naslednji dan ni več vrnil v ta hotel. Na zabavi smo bili dolgo v noč (ni važna ura).

Naslednji dan, na najin zadnji dan v Salzburgu, sva ostali v hotelu in se ob 11. uri odpravili na železniško postajo, kjer sva še malo nakupovali. In spet, tako kot prvi dan sva imeli majhne težave z vlakom. Če bi vlak iz Salzburga odpeljal točno ob določenem času, bi imeli midve 10 minut, da spet v Grazu menjava vlak. A ta vlak, ki je peljal iz Salzburga je imel pol urno zamudo. Na koncu sva vseeno prišli na vlak, ki je peljal v Maribor. Vrnili sva se ob 18. uri in se nato poslovili.

Ta teden mi je bil zelo všeč, učiteljici sem hvaležna, da je izbrala prav mene in me vzela sabo. Upam, da ji tam nisem povzročala sivih las.

Kaj sem se naučila, kaj se mi je zgodilo, kaj sva delali ...

- bodite ponosni na slovenščino,
- lepo je iti drugam med druge ljudi, doma pa je najlepše ... itak
- spoznala sem veliko učencev iz različnih držav, z nekaterimi se še vedno pogovarjam (MSN, Skyp, Facebook, Netlog)
- bila sem "kelnarca", učiteljici sem nosila kavo,
- na klavir sem igrala poročno koračnico,
- veliko sem snemala in slikala ... (na večini slik je učiteljica Petra - zaupno gradivo),
- učiteljici sem še vedno dolžna hamburger,
- prižgala sem svečo, ki stoji na sredini oltarja, namenjena pa je za našo šolo in ...,
- Govorili sva angleško (večino časa),
- Zelo sva se zabavali in se veliko nasmejali...

Martina Breznik, 9. b

ŠALE

Kako se reče z drugimi besedami iskanje blondinkinih možganov ?? Misija nemogoče.

“Marjan, ti si reditelj. Povej mi, zakaj je globus tako prašen?”

“Verjetno ste šli s prstom preko Sahare!”

“Kaj se zgodi, če blondinka pomotoma poje muho?”

“V želodcu ima več pameti kot v glavi.”

Zakaj ima policist časopis v hladilniku? Zato, da so novice bolj sveže.

“Janezek kdaj bos popravil enko iz matematike?”

“Saj bi, pa učitelj redovalnice sploh ne da iz rok!”

Dva severna medveda prideta v puščavo in se čudita:

Tukaj pa je morala biti huda poledica, da so tako posipali.

Kako delajo Črnogorci železnico? Postavijo jo 5 metrov, nato pa zraven zabijejo tablo ITD.

Blondinka prosi urarja, naj ji zamenja baterijo v uri.

Ta ji razloži, da je njena ura na navijanje, blondinka pa prične vpiti: Olimpija, Olimpija.

Kaj dela blondinka s pramenom črnih las? “Dela se pametno!”

V Sloveniji bomo čez petnajst let doživeli velik upor!

“Kdo se bo pa uprl?”

“Blondinke, ki bodo začenjale razumeti šale, ki krožijo o njih.

Mama je sina za kazen predčasno poslala v posteljo, toda kmalu se je sin zadr:

“Mami!”

“Kaj je?”

“Žejen sem! Prinesi mi kozarec vode!”

“Nič ne bo! Ugasni luč in zaspi!”

“Mami!” se je še bolj zadr.

“Kaj je spet?”

“Žejen sem! Ali grem lahko sam popit kozarec vode?”

“Rekla sem, da bodi tiho in zaspi! Če ne boš dal miru in se boš še enkrat oglasil, boš dobil batine!”

“Mama!”

“Kaj?”

“Ko boš prišla v mojo sobo, da mi daš batine, mi prosim prinesi še kozarec vode!”

Policija je opozorila ljudi na škilastega vlomilca:

“Če boste vlomilca zagledali, kako stoji pred vašim oknom, takoj opozorite vaše sosede!”

“Kakšna je razlika med župnikom in policistom?”

“Župnik reče: “Gospod z vami!”

“Policist pa reče: “Gospod - z nami!”

“Zakaj se reče materinski jezik?” vpraša profesor slovenščine.

“Ker oče redkokdaj pride do besede,” reče Ivan.

Mali Mihec je vprašal župnika:

“Ali je res Bog povsod?”

“Seveda je!”

“V naši kleti tudi?”

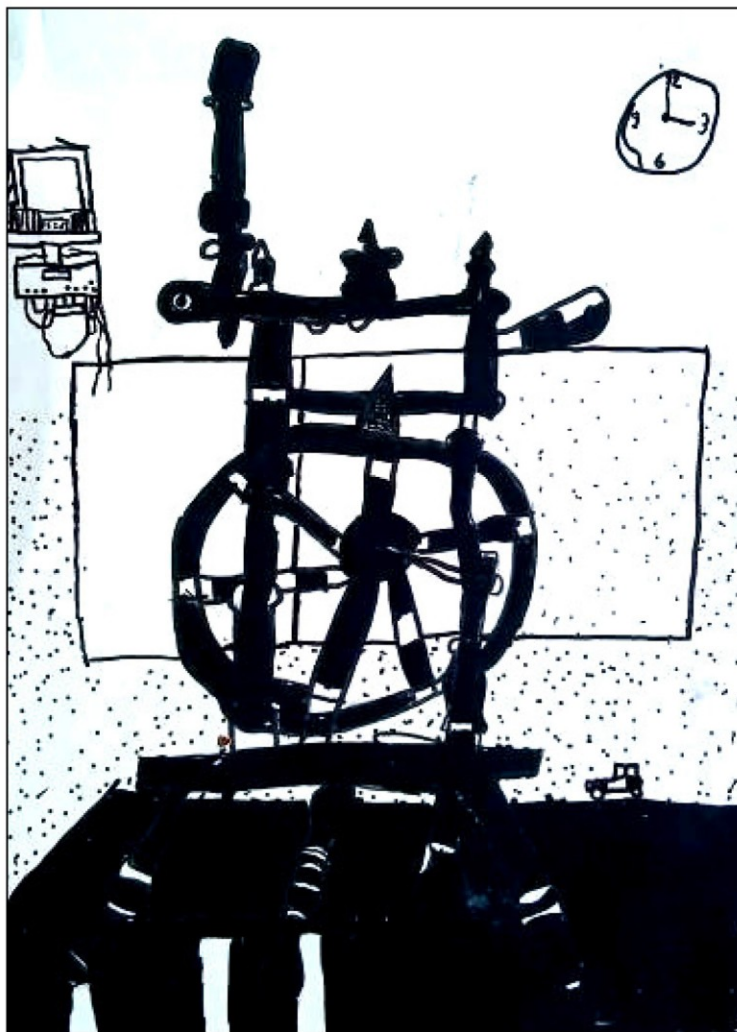
“Ja, tudi v vaši kleti je!”

“Pa sem vas! Mi sploh nimamo kleti!”

“Kaj je ekstrem?”

“Če se poročita policist in blondinka.”

Izbral: Anže Peklar, 8. a

Patrik Pučko: Kolovrat

Slike na naslovnici:
Tadej Vajzman: Božiček
Tomi Lorenčič: V Božičkovi vasi
Snežaki v prvem razredu

Odgovorni urednik: Mirko Žmavc, ravnatelj
Jezikovni pregled: Suzana Logar - Glavičič
Oblikovanje: Slavko Toplak

December, 2009

Tadej Vajzman, 5. r.: Tihožitje

Tadej Vajzman, 5. r.: Moja senca